

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-207/17

**Rotho Blaas Srl
proti
Agenzia delle Dogane e dei Monopoli**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione tributaria di primo grado di Bolzano)

„Predhodno odločanje – Skupna trgovinska politika – Dokončna protidampinška dajatev na uvoz nekaterih izdelkov s poreklom iz Ljudske republike Kitajske – Protidampinška dajatev, za katero je organ za poravnavo sporov Svetovne trgovinske organizacije (STO) razsodil, da ni v skladu s Splošnim sporazumom o carinah in trgovini”

Povzetek – Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 18. oktobra 2018

1. *Vprašanja za predhodno odločanje – Presoja veljavnosti – Vprašanja, ki se nanašajo na veljavnost uredbe, ki ni bila izpodbijana na podlagi člena 263 PDEU – Tožba v postopku v glavni stvari, ki jo vloži družba, ki očitno nima procesnega upravičenja za predlaganje razglasitve ničnosti – Dopustnost*

(člena 263, četrti odstavek, PDEU in 267(b) PDEU)

2. *Mednarodni sporazumi – Sporazum o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije – GATT 1994 – Nemožnost sklicevanja na sporazume STO za izpodbijanje zakonitosti akta Unije – Izjeme – Akt Unije, ki je namenjen zagotavljanju njihovega izvajanja ali se nanje izrecno in natančno sklicuje – Neobstoj*

(Splošni sporazum o carinah in trgovini iz leta 1994, člen VI; Uredba Sveta št. 91/2009; Izvedbena uredba Sveta št. 924/2012; Izvedbena uredba Komisije 2015/519)

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točke od 28 do 41.)

2. Glede sporazumov STO pa je iz ustaljene sodne prakse Sodišča razvidno, da glede na svojo naravo in sistematiko načeloma niso del pravil, na podlagi katerih je mogoče nadzirati zakonitost aktov institucij Unije (glej zlasti sodbe z dne 23. novembra 1999, Portugalska/Svet, C-149/96, EU:C:1999:574, točka 47; z dne 1. marca 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, točka 39, in z dne 4. februarja 2016, C & J Clark International in Puma, C-659/13 in C-34/14, EU:C:2016:74, točka 85).

Le v dveh izjemnih položajih, ki izhajata iz namena zakonodajalca Unije, da omeji svoj manevrski prostor pri uporabi pravil STO, je Sodišče presodilo, da sodišče Unije po potrebi opravi nadzor zakonitosti akta Unije in aktov, sprejetih za njegovo uporabo, glede na sporazume STO ali sklep DSB, s katerim je ugotovljeno neupoštevanje teh sporazumov (glej v tem smislu sodbo z dne 16. julija 2015, Komisija/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, točka 40).

Gre za, prvič, položaj, v katerem je bil namen Unije izvršiti posebno obveznost, ki jo je prevzela v okviru teh sporazumov, in drugič, položaj, v katerem zadevni pravni akt Unije izrecno napotuje na posamične določbe teh sporazumov (glej sodbo z dne 16. julija 2015, Komisija/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, točka 41 in navedena sodna praksa).

Zato je v obravnavani zadevi ob upoštevanju teh meril treba ugotoviti, ali je veljavnost spornih uredb mogoče preučiti glede na člen VI GATT 1994 in sklep DSB z dne 28. julija 2011.

Najprej, glede Uredbe št. 91/2009, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, je treba opozoriti, da ta akt ne napotuje izrecno na točno opredeljene določbe člena VI GATT 1994 niti iz njega ne izhaja, da je Svet s sprejetjem te uredbe nameraval izpolniti posebno obveznost, prevzeto v okviru tega sporazuma ali, splošneje, sporazumov STO.

Dalje, čeprav izvedbeni uredbi št. 924/2012 in 2015/519 do neke mere odražata pripravljenost Unije, da ukrepa v zvezi s sklepom DSB z dne 28. julija 2011, to glede na izjemnost primerov, v katerih je mogoč nadzor zakonitosti glede na pravila STO, kot je bilo opozorjeno v točki 47 te sodbe, ne more zadostovati za ugotovitev, da je Unija s sprejetjem navedenih uredb nameravala izpolniti posebno obveznost, ki jo je sprejela v okviru STO, ki lahko upraviči izjemo glede tega, da se pred sodiščem Unije ni mogoče sklicevati na pravila STO, in omogoči, da to nadzoruje zakonitost zadevnih določb Unije glede na ta pravila (glej v tem smislu sodbe z dne 1. marca 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, točke od 42 do 48, ter z dne 4. februarja 2016, C & J Clark International in Puma, C-659/13 in C-34/14, EU:C:2016:74, točke od 93 do 98).

V teh okoliščinah ni mogoče šteti, da bi bilo zakonitost spornih uredb mogoče presojati glede na člen VI GATT 1994 ali glede na sklep DSB z dne 28. julija 2011.

(Glej točke 44, od 47 do 50, 52 in 56.)